Поздравявам Ви с празника на Свети Фотий Велики с едни мои мисли от днес:

Сънародници, тежко, тъжно и жалко е да слушаш и гледаш как твоят народ бива заблуждаван, се заблуждава и самозаблуждава. Днес е паметта на Великия Светител Фотий, патриарх Константинополски, при който и от който нашият народ преди 1160 г. приема истинската вяра Православна при Св. княз Борис I Велики. Борец за чистотата на Светото Православие, изобличил пропадащия Рим в еретическите заблуждения, основно от които е Филиокве (изхождането на третото лице на Светата Троица - Светият и Животворящ Дух не само и единствено от Отец (както учи и изповядва Православната Църква от Втория Вселенски събор в 381 г. в Константинопол насам) ами и от Сина. След 200 години отпадането окончателно на Рим от Едната, Свята, Съборна и Апостолска Църква става факт през 1054 г. наред с всичките заблуди, които носи целият т.н. Запад.

Апостоли са само Христовите Апостоли - Андрей, Петър, Павел, Тома, Иоан, Иаков, Вартоломей, Симон и т.н. Равноапостоли са Светите братя Методий и Кирил, царете Константин, Елена, Владимир, нашият свети Борис и т.н. и т.н. Макар и Светии те са наречени равни на Апостолите, не самите Апостоли. А сега какво става. О, Велика заблуда и кощунство! О, глупост и безумие! Апостол на свободата, с главна буква! Всяка друга свобода, освен единствено истинската - свободата от греха! Васил Иванов Кунчев наречен Левски! Тръгнал в правия Христов път на отричане от този грешен свят (потънал в зло, лъжа, измама, грабеж и убийства) приемайки монашеското житие и завърнал се отново в него (в света) с гръм и трясък отрязвайки косите, премахнал брадата си на връх Великден (косите и брадата - символ на вечния обет пред Бога). О, дързост и безумие! Блян омотал в мрежите си една човешка душа и повлякъл след себе си цял един народ. Стремеж към "светлия" пропаднал Запад за свобода, братство, равенство. И ето след „200 години” това е факт. Пълноправен (за пред публиката) член на "обединена" Европа, еврозона, шенген, нато и бля бля и бля бля.

Друг пък един корифей на родното ни топсерсемство (както наричаше футболистите моят дядо Анастас, Царство му Небесно, получил медали и кръст за храброст, ветеран от втората световна война). Бай Христо Стоичков. Цитирам: "Димитър Пенев е патриарха на българския футбол."

Докога така? Докога ще извращаваме истинския смисъл на думите. Нима не знаем, че за всяка празна дума ще даваме отговор на Страшния Христов Съд. От къде сме тръгнали при Свети Борис-Михаил, отворил ни пътя към Вечното Царство, до къде ще стигнем при Раковски, Каравелов, Левски, Ботев, Караджата..., Стоичков, Пенев, Пеневата чета ... и т.н и т.н - на ръба на пропастта.

Ама май сме вече в попастта, ако не се лъжа. Простете ми.

И не случайно в света празно няма. На всяко, което отпада идва друго на негово място. Така както Иуда Искариотски отпадна и на негово място бе избран Св. Апостол Матия, така и тогава на мястото на Рим, Бог благослови България. Сега дали ще оправдаем това благословение и Божия милост към нас грешните?

И за да не бъда голословен ще приведа цитат от статията "Глас на пробуждане от Народното събрание" с автор Д.М., публикувана в Църковен вестник, повтарям Църковен вестник от 1905 г., бр. 1, година VI, 7 януари, Св.София:

"... Съществуването на религиозно-нравствения упадък датира отдавна, много отдавна, дори веднага после освобождението, когато учителите предаваха на учениците Ботьовата молитва "О, мой боже!", а в рисувалните салони на девическите гимназии ученичките рисуваха бога Амура. Отрицателното възпитание на нашата учаща се младеж датира от онуй време после освобождението, когато за Бога, религията, за религиозно възпитание ни думица не смееше човек да каже, а брошури и книжлета с отрицателно и атеистическо съдържание се мъдреха не само в книжните магазини, но дори и в училищните библиотеки и се четяха дори и от учителските катедри като литературно четмо; когато честванията паметта на Левски, Ботев или друг наш великан из политическото минало не можеха да минат без възвания със съдържание, че те престанали да се кланят на Бога и Църквата, Които са били глухи към плача на роба и тия възвания се пишеха от окръжни инспектори и лица във висшата училищна администрация. ....."

И не случайно:

България аха да стане 16 република, но не успя, на Съветския съюз, но този Василов, Ботьов, Стоянов, на Караджата ..... легион блян се изпълни тъкмо сега. България стана "пълноправна" 27 република на Европейския съюз. Тогава все още си стискахме лева, сега и той вече олетя. Къде ти е Левски лева? Сега си вече с истинското си прозвище Васил Иванов Кунчев - Еврото! Както се казва „сърце на място”. Васил Евро!

Народе-е-е, пред кого превиваш колене???

Прилагам прикачени пет файла с две статии от 1905 г. в Църковен вестник.

1. Статията "Глас на пробуждане от Народното събрание" с автор Д.М., ЦВ, 1905 г., бр. 1, год. VI, 7 януари, София

2. Статията "Смисълът на 37 чл. от конституцията: "Господствующата в Българското княжество вера е Православно-Християнската от Източно Изповедание", ЦВ, 1905 г., бр. 31, стр. 368-369.

С уважение.
Петър Драганов
19/06. февруари. 2026 г.
гр. Пловдив